

Štafeta 24hodin, kluci z „Běčka“

Když se začalo mluvit o celodenní výzvě na 24 hodin, myšlenka štafety – kdy nás bude 6 zúčastněných, každý půjdeme jednou za 6hodin celkem 4x, byla lákavá a byla to hezká výzva.

Když jsem cca týden před začátkem dal dohromady 6 lidí, 2 dny před začátkem jsme byli již jen 2. Lidé odjeli domů na propustky, u jednoho byl problém s kotníkem, ale v konečném finále jsme byli jen 2. Výhodou bylo, že den před začátkem bylo krásné počasí a přišlo mi líto toto nezkusit. Oslovil jsem proto jiné kolegy a povedlo se, udělal se tým.

V den startu bylo krásné počasí - cca 4 stupně, mlha, déšť, občas déšť se sněhem, bláto.

Ve 12:00 jsem vyrazil jako první na trať a téměř celou hodinu si vyčítal, co jsem to vymyslel za blbost. Totožné jsem slyšel i od kolegů, kdy se předávala štafeta, že nejsme normální v tomhle hnusu chodit.

Když jsme šli druhá kola, nálada najednou byla úplně jinde. Atmosféra na trati zapříčinila své. Najednou jsme nechodili a netrápili se v blátě, ale byli jsme „na túře“ povídali s jinými účastníky. Chodili jsme často s kolegy od nás ze štafety, užívali si to.

Bylo zajímavé, naštelovat si budíka na 23:45 a jít se připravit na předání štafety. Kroužení v půl 1 ráno po parku s čelovkou není moc romantické, ale když stále i takto v noci na trati jezdí kluci na kolách, chodí páry za ruku – co sbírají kilometry, s každým se pozdravíte, prohodíte řeč, zážitek jak hrom.

Člověk usíná pln dojmů a po cca 3hodinách se probouzí na ranní okruh. Na cestě potkávám rozespálé závodníky, „blázný“ který běhají již skoro 20 hodin a mají v nohách více než 100km, pána s deštníkem, který vypadal, jak když jde do kavárny. Ti všichni již 20 hodin krouží, jsou unavení, ale nikdo neumírá, neдрžkuje, endorfiny jedou na všech frontách.

Od rána se potkáváme u startu, průběžně povídáme, povzbuzujeme a ani od jednoho z nás není slyšet, to jsem se účastnil blbosti. Jsme na se sebe popravdě trochu pyšní, že jsme to dali.

5 minut před koncem symbolicky obíháme poslední kolečko a jdeme na sečtení výsledků. Stojíme po boku lidí, který uběhli 169km, ujeli na kole 262km a najednou my jako štafeta jsme udělali 139,6km!

Stojíme hrdí vedle těchto velikánů, My kluci z „běčka“ s věkovým průměrem 48 let a po letech s medailí na krku.

Krásný zážitek

Roman 37let, Ladislav 66let, Petr 48let, Petr 45let, Martin 44let, Radek 48let